

TEATR WIELKI W ŁODZI

Cyfrowe Muzeum Teatru Wielkiego w Łodzi

 trzydzieści

lat

pracy artystycznej

T A D E U S Z A

K O P A C K I E G O



TADEUSZ KOPACKI

Czołowy solista Opery Łódzkiej i Teatru Wielkiego w Łodzi. Studia wokalne ukończył w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Łodzi (w klasie prof. Grzegorza Orłowa) w roku 1958 otrzymując dyplom z wyróżnieniem. W uznaniu wielkiego talentu wokalnego uzyskał w roku 1960 stypendium rządu włoskiego na kontynuowanie nauki śpiewu przy teatrze La Scala w Mediolanie, które ukończył z wyróżnieniem w roku 1961. Debiutował partią Stefana w operze „Straszny dwór” St. Moniuszki na scenie Opery Łódzkiej w roku 1954. W czasie swojej kariery artystycznej pozostał wierny teatrowi operowemu w Łodzi, gdzie występuje nieprzerwanie do dnia dzisiejszego (w sumie wystąpił na scenie operowej w ponad 1.400 przedstawieniach).

W swoim dorobku artystycznym posiada 38 pierwszoplanowych partii operowych oraz ponad dwadzieścia partii solistycznych z repertuaru oratoryjno-kantatowego. Do najbardziej znaczących ról, które wysoko oceniła krytyka i którymi zyskał ogromną popularność wśród publiczności należą m.in.: Stefan w „Strasznym dworze”, Jontek w „Halce”, Kazimierz w „Hrabinie” St. Moniuszki, Księżę w „Rigoletcie”, Alfred w „Traviacie”, Carlos w „Don Carlosie” G. Verdiego, Pinkerton w „Madama Butterfly”, Rudolf w „Cyganerii”, Cavaradossi w „Tosce” G. Pucciniego, Faust w „Fauście” Ch. Gounoda, Hoffmann w „Opowieściach Hoffmanna” J. Offenbacha, Maks w „Wolnym strzelcu” C. M. Webera, Barinkay w „Baronie cygańskim” J. Straussa, Faust w „Mefistofelesie” A. Boita, Eleazar w „Żydówce” J. Halevy’ego.

Występował gościnnie na wszystkich scenach operowych w kraju oraz w ZSRR, NRD, RFN, Jugosławii, Holandii, Bułgarii, Finlandii, Czechosłowacji. Od roku 1974 jest pedagogiem w Akademii Muzycznej w Łodzi, gdzie jako docent prowadzi klasę śpiewu solowego. Jego wychowankowie zdobyli wiele nagród na krajowych i zagranicznych konkursach muzycznych.

Za osiągnięcia artystyczne oraz za propagowanie polskiej muzyki za granicą został wyróżniony wieloma odznaczeniami państwowymi i resortowymi.



JONTEK
St. Moniuszko „Halka”
(w partii Halki — Halina Romanowska)



CAVARADOSSI
G. Puccini „Tosca”
(w partii Toski — Teresa Kubiak)



STEFAN
St. Moniuszko „Straszny dwór”
(w partii Hanny — Delfina Ambroziak)



RUDOLF
G. Puccini „Cyganeria”



CARLOS
G. Verdi „Don Carlos”
(w partii Posy — Władysław Malczewski)

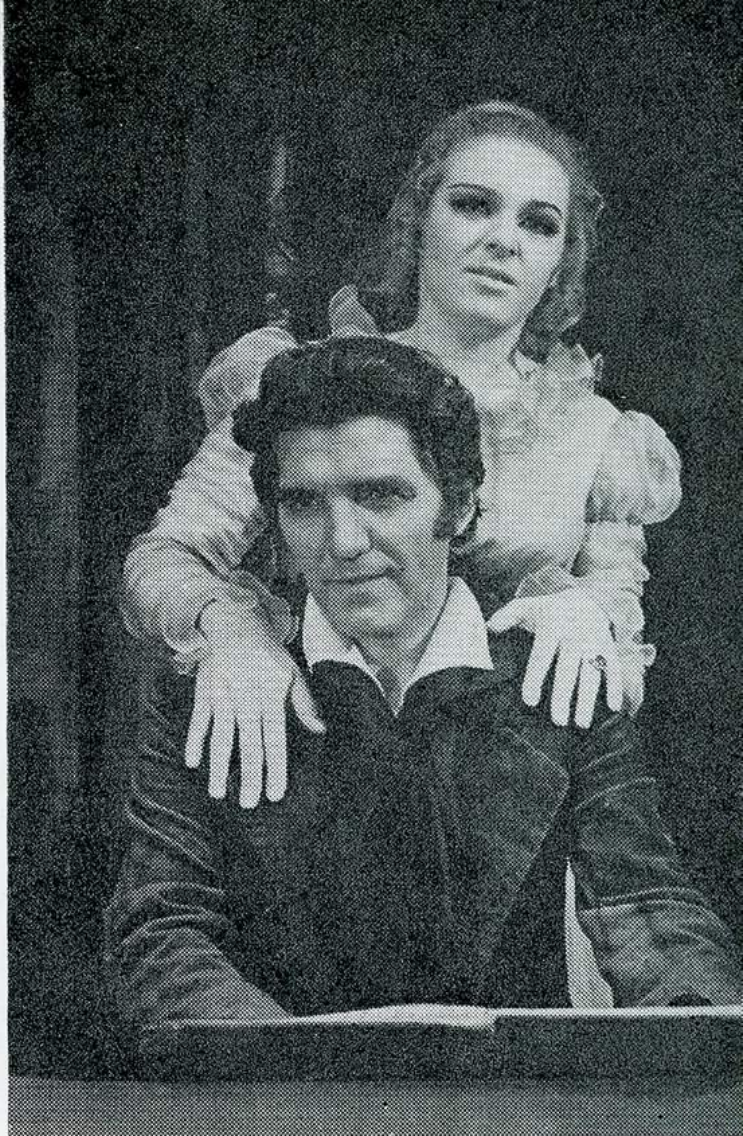


FAUST
Ch. Gounod „Faust”
(w partii Mefista — Antoni Majak)

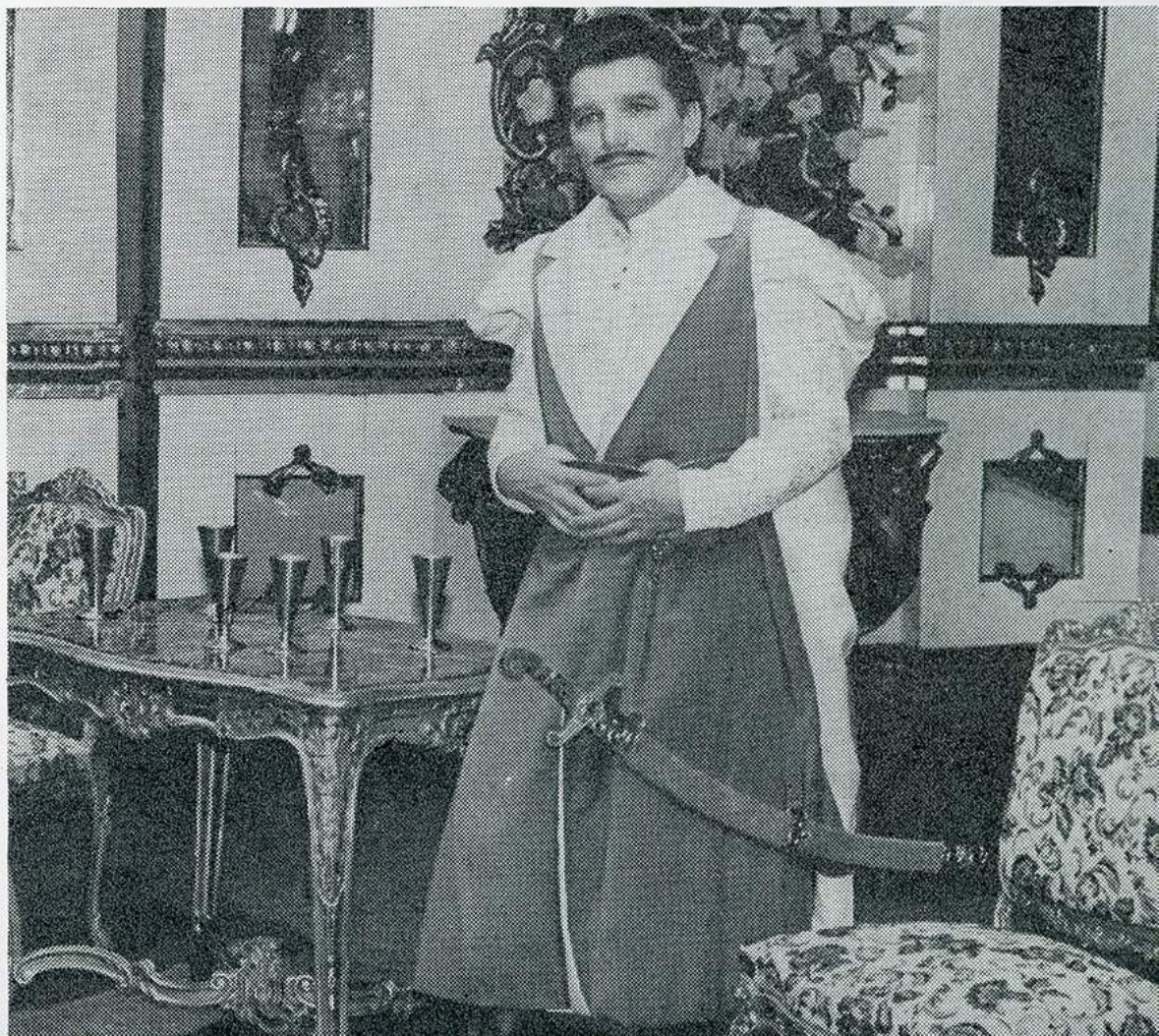
DES GRIEUX
J. Massenet „Manon”
(w partii Manon — Lidia Skowron)



HOFFMANN
J. Offenbach „Opowieści Hoffmanna”
(w partii Antonii — Kira Andrea)



KAZIMIERZ
St. Moniuszko „Hrabina”





ELEAZAR
J. Halevy „Żydówka”
(w partii Racheli — Barbara Rusin)



FAUST
A. Boito „Mefistofeles”
(w partii Małgorzaty —
Delfina Ambroziak)

Wyjątki z recenzji

(...) Partię Fausta wykonał Tadeusz Kopacki, mający wszelkie dane na świetnego Fausta; atakował wysokie „c” lub „h” z podziwu godną swobodą i blaskiem (...)

Ruch Muzyczny, 1960

(...) Trudną partię Gustawa („Bal maskowy” Verdiego — red.) zaliczy Tadeusz Kopacki z pewnością do swych najlepszych partii. Ujmował nie tylko bogactwem szlachetnie brzmiącego głosu, lecz także dojrzałością artystyczną aktorskiej interpretacji postaci.

Teatr, 1963

(...) Znakomitym partnerem w roli Kawalera Des Grieux był Tadeusz Kopacki, obdarzony rzadko u nas spotykanymi warunkami głosowymi (...)

Express Wieczorny, 1965

(...) Z prawdziwą satysfakcją odnotowujemy renesans wokalny Tadeusza Kopackiego w roli Pinkertona. Jego piękny tenor jeszcze nigdy chyba nie brzmiał równie wspaniale, a wykonanie niektórych arii upoważnia nas do rekomendowania artysty dla najlepszych scen operowych świata. Absolutna swoboda sceniczna i pełna wyrazu gra dopełniają obrazu.

Głos Robotniczy, 1972

Absolutnie wybijającą się z ogółu postacią jest Tadeusz Kopacki, prawdziwy przyjaciel Halki. Z indywidualnym stylem łączy on nadzwyczaj silny, a przy tym o ciepłym brzmieniu bohaterski tenor, który dokumentuje jego przynależność do najwyższej klasy śpiewaków.

Flensburger Tagenblatt, 1975

(...) jego tenor w niezwykle trudnej i potężnej partii Carlosa znowu zajaśniał pełnym blaskiem. I w ariach i w ansamblach urzekał kulturą wokalną i nieskazitelną intonacją, a także subtelnością w malowaniu uczuć.

Głos Robotniczy, 1979

Pięknie i szlachetnie, z odpowiednim dla tej partii (Faust w „Mefistofelesie” Boita — red.) refleksyjnym zamyśleniem, grał i śpiewał Fausta Tadeusz Kopacki, imponując przy okazji pełnym blasku wysokim „c” (...)

Ruch Muzyczny, 1984

W roli Fausta artysta pokazał swoją rozpiętość wokalną od piana (pierwsze wejście Fausta) do forte (forsowny duet z Heleną trojańską oraz epilog — śmierć Fausta). Aktorsko natomiast wniósł Tadeusz Kopacki wiele żaru, temperamentu, zadumy i liryzmu w postać doktora Fausta, tworząc ją bardzo ludzką, naturalną. Talent aktorski jest szczególnie mocną stroną tego artysty, od amantów do skrajnie charakterystycznych postaci, jak np. Eleazar w „Żydówce”. (...)

Express Ilustrowany, 1984

Zdjęcia: Fr. Myszkowski, J. Neugebauer, H. Śmigacz, I. Strzemieczna, Ch. Zieliński

Wydawca — Teatr Wielki w Łodzi

Druk: Oficyna Drukarska 411/84 n. 2000 E-10/1743

Cena zł 30,—